

Szabó László

Nem félelemmel, hanem Lélekkel!

A szerző a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének a kommunikációs alelnöke.

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőt, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7)

Néha biztosan járt már nálunk a „félelem lelke”. Nem kopogtat. Nem jelentkezik be előre. Váratlanul, illet-

lenül, ajtóستól tör ránk. Fenyeget terveink és céljaink kudarcával. Ijesztget anyagi veszteséggel. Rémiszt testi-lelki betegségekkel. Nappal is sötét gondolatokkal támad. Környezetünkben a halál illatát árasztja. Igyekszik cselekvőképességünket megbénítani, és életörömünket elvenni. A soha be nem következő dolgokat olyan valóságosnak tünteti fel, hogy az aggodás teljesen leuralja értelmünket, akaratunkat és érzelmeinket. Életgyensúlyunkat teljesen a feje tetejére állítja. Hitünket megkérdőjelezi. Imáink elhalkulnak, de kérdéseink száma megnövekszik. A család és a lelki közösség ellenére is magányosnak érezzük magunkat. Be-

„Ha futunk a félelem elől, utolér, befog és ő használ minket: kihasznál és elhasznál. De ha szembefordulunk vele, akkor mi használjuk fel a félelmet, mint a sas a rázúduló vihart.”

zár. Foglyok leszünk a félelem börtönében. Szabadulni szeretnénk, de hogyan? A tehetetlenség érzése mintha erősebb lenne annál az akaratnál, hogy igazi változást munkáljunk. Ha nem lépünk időben, lassan belefáradunk és belealszunk, mint a halálra fagyott hegymászó a jéghegyen, aki megmenekülésének minden reményét elvesztette. „Ha futunk a félelem elől, utolér, befog és ő használ minket: kihasznál és elhasznál. De ha szembefordulunk vele, akkor mi használjuk fel a félelmet, mint a sas a rázúduló vihart: szembefordul vele és fölébe emelkedik – éppen a vihar ereje segítségével. Minden legyőzött félelem fölfelé emel!” (*Gyökössy Endre*)

A jó hír az, hogy a félelem valóban legyőzhető. Szembefordulhatunk vele. Meglovagolhatjuk, mint a szörfös az óceán vad hullámain. De nem, ez egyáltalán nem a mi bátorságunknak vagy akaraterőnknek köszönhető. Volt Valaki, aki legyőzte a félelmet. A neve: „Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme.” (Ézs 9,5) Ő Jézus, a Szabadító. Ő látta vergődésünket. Átérezte fájdalmainkat. Fájlalta láncainkat. Azért jött a világunkba, hogy bekötözze a megtört szívűeket, szabadulást hirdessen a foglyoknak, és szabadon bocsássa a megkötözötteket (Ézs 6,1). Akit ő megszabadít, az valóban szabad lesz (Jn 8,36). Akit ő megszabadít, azt betölti Lelkével. Ha pedig Krisztus Lelke bennünk lakik, akkor Isten fiai vagyunk (Róm 8,9). Templomai a Léleknek (1Kor 3,16). Ahol Isten Lelke jelen van, ott szabadság van (2Kor 3,17). Nincs többé félelem! Ha támad az ellenség, van már kiben bízni: „Ha félek is, benned bízom!” (Zsolt 56,4)

A Szentlélek nem a félelem lelke

Isten nem akarja, hogy féljünk. Ezért küldte Jézust, és ezért kaptuk a Szentlelket, akinek a segítségével vallhatjuk Úrnak Jézust, és kiálthatjuk: „Abbá, Atya!” (1Kor 12,3; Gal 4,6) Ahol Jézus Úr, ott megsemmisülnek a félelmek. Ahol a Szentlélek uralkodik, ott megjelenik az új élet gyümölcse: a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás (Gal 5,22–23).

Isten nem akarja, hogy féljünk, ezért találjuk több százszor a Szentírásban ezt a bátorítást: „Ne félj!” Mondta ezt Isten Ábrahámnak, Hágárnak, Izsáknak, Jákobnak, Józsuénak, Gedeonnak, Illésnek, Ézsaiásnak, Jeremiásnak, Ezékielnek, Dánielnek, Zakariás papnak, Józsefnek és Máriának (Jézus földi szüleinek), Pálnak, János apostolnak. Számtalanszor bátorította, emelte, harcra buzdította Isten az ő népét hasonló szavakkal. Jézus tanítványai sokszor féltek, még Jézus hatalmát is félelmetesnek találták. De Jézus türelmesen hangolta a szívüket hitre mind földi szolgálatának éve alatt, mind feltámadása után még 40 napig.

Isten nem akarja, hogy félj, ezért ha Krisztus megszabadított, ne engedd, hogy a félelmek újból leuralják az életed: „Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok...” (Róm 8,15) Vallj meg hittel Dáviddal együtt: „Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék? Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék?” (Zsolt 72,1) „Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy...” (Zsolt 23,4) „Istenben, akinek igéjét dicsérem,

„Isten lelke szeretetközösséget és egységet teremt. A mi felelősségünk, hogy igyekezzünk ezt az összetartozást erősíteni, bátorítani és megtartani.”

Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!”
(Zsolt 56,5)

A Szentlélek az erő lelke!

Lélek nélkül erőtlenekek vagyunk bármilyen jónak a megtételére. Jézus tanítványainak a Szentlélek ígéretéhez kapcsolta a mennyei erő megtapasztalását: „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek...” (ApCsel 1,8) Ezek a tanítványok, akik legtöbbször tanulatlan emberek voltak, a Szentlélek ereje által elvitték az evangéliumot a föld végső határáig. Minden akadály, ellenállás és fenyegetés ellenére az ígét bátran hirdették és nagy erővel tettek bizonyosságot Jézus feltámadásáról (ApCsel 4,31.33). Nemcsak szavakkal prédikáltak, „hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is” (1Thessz 1,5). *Billy Graham*, a huszadik század második felének leghíresebb evangélistája mondta: „A bővelkedő élet és a gyümölcsöző szolgálat a normális, természetes keresztény élet. Ami ennél kevesebb, alatta

van annak, amit Isten elrendelt.”

A Szentlélek a szeretet lelke!

Isten lelke szeretetközösséget és egységet teremt. A mi felelősségünk, hogy igyekezzünk ezt az összetartozást erősíteni, bátorítani és megtartani (Ef 4,3). Isten iránti szeretetünknek élő, látható bizonyága, hogy megtartjuk ígétjét és ragaszkodunk parancsolataihoz (1Jn 2,5).

Testvéreinkhez szeretettel viszonyulunk minden körülmények között. Amikor ez nehezebbre esik, akkor is a szeretet mellett döntünk (1Jn 4,20)! A közösségben a szeretet helyét sohasem veheti át a félelem. A szeretet türelemre, jóságra, igazságra nevel. Elszakít a világ barátságától, de összeköt az Atya gyermekeivel. Ajtót nyit és asztalt terít az ellenségnek. Megóv az ítélekezéstől. Nem vár jutalmat. Nem a maga hasznát keresi. Nem hiú dicsőségvágy motiválja. Éle-e bennünk ez a szeretet?

A Szentlélek a józanság lelke!

A Lélek segítségével leleplezhetjük a csalót, a megtévesztőt, az ellenünk szőtt titkos koholmányokat. A sátán megpróbál rászedni, de nem tud becsapni. Ismerjük szándékait (2Kor 2,11). Tetszeleghet akár az igazság angyalának szerepében is, mert Isten Lelke nyilvánvalóvá teszi minden ember számára, „mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet” (2Kor 11,14; Jn 16,8). A Szentlélek a bölcsesség, a kinyilatkoztatás és az igazság Lelke, aki elvezeti az övéit a teljes igazságra (Ef 1,17; Jn 16,13). A Lélek józan gondolkodásra serkent, hogy ne gondoljuk magunkat többnek, mint vagyunk (Róm 12,3). Józaná és igazzá teszi beszédünket, hogy megfelelhessünk a legnehezebb helyzetekben is (ApCsel 26,25). Figyelmeztet, hogy legyünk és maradjunk felfegyverkezve a lelki harcra (1Thessz 5,18). Ne hagyjuk magunkat egykönnyen félrevezetni hamis tanítások által, hanem készen várjuk Urunk Jézus Krisztus visszajövetelét (2Thessz 2,2).

Megkaptuk Isten Lelkét. Micsoda ajándék! Mekkora kiváltság! Ha volna is mitől, ne féljünk! Adjuk át életünk fölött a teljes uralmat a Szentléleknek. Ő betölt erejével, és képessé tesz arra, hogy szolgálatunkat betöltsük. Megtanít egymást szeretni, hogy józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban (Tit 2,12). Ámen!

- versity Press, 2005).
- . *Points de suspension. Entretiens* (Paris: Editions Galilee, 1992).
- . *Points... Interviews, 1974–1994* (Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1995).
- . *Positions* (Chicago: University of Chicago Press, 1982).
- . *Psyche. Inventions of the other*. 2 vols. (Stanford, Calif.: Stanford University Press, 2008).
- . *Speech and phenomena, and other essays on Husserl's theory of signs* (Evanston: Northwestern University Press, 1973).
- . *The ear of the other. Otobiography, transference, translation. Texts and discussions* (Lincoln: University of Nebraska Press, 1988).
- . *The gift of death* (Chicago: University of Chicago Press, 1995).
- . *Writing and difference* (Chicago: University of Chicago Press, 1978).
- Derrida, Jacques, Elisabeth Roudinesco: *For what tomorrow... A dialogue* (Stanford, Calif.: Stanford University Press, 2004).
- Hart, Kevin: "Religion" in *Understanding Derrida* (New York: Continuum, 2004), 54–62. o.
- Kearney, Richard: *Dialogues with contemporary continental thinkers. The phenomenological heritage. Paul Ricoeur, Emmanuel Levinas, Herbert Marcuse, Stanislas Breton, Jacques Derrida* (Manchester, UK: Manchester University Press, 1984).
- Schrift, Alan D.: 'Deconstruction' in Donald M. Borcherdt (ed.): *Encyclopedia of philosophy* (Detroit: Thomson Gale, 2006), 2:661–662. o.

The Holy Scripture as "the Other": An Application of Jacques Derrida's Notion of Deconstruction in Evangelical Theology

Jacques Derrida is one of the most prominent philosophers of the twentieth century. His notion of *déconstruction*, which has aimed to overturn the fundamental assumptions of Western philosophy, has become popularized and found its way into everyday language as well as into scholarly discussions, posing a challenge to the Christian world-view. The thesis of this work is that there is an application of *déconstruction* that could be fruitful in evangelical theology but has not been thoroughly utilized by major evangelical figures in their works. Derrida's main motivation behind *déconstruction*, a respect for the "other," is a tremendously helpful idea because theological systems can become tyrannical by repressing and excluding those parts of Scripture that would disrupt the neat structure of the particular system. However, evangelical *déconstruction* works against tyrannical repression, thus it can help in improving theological systems.

A Szentírás mint 'a másik': Jacques Derrida dekonstrukcióelméletének egy alkalmazása az evangéliumi teológiában

Jacques Derrida a 20. század egyik legjelentősebb filozófusa. Az általa kifejlesztett dekonstrukcióelmélet, melynek célja az volt, hogy felborítsa a nyugati filozófia alapelveit, széles körben elterjedt és megjelent a mindennapi nyelvhasználatban csakúgy, mint különféle tudományos munkákban, kihívást intézve ezzel a keresztény világnézet számára. A jelen disszertáció tézise az, hogy a dekonstrukciónak létezik egy olyan alkalmazása, mely hasznos lehet az evangéliumi teológiában, és amit a főbb evangéliumi szerzők még nem tárgyaltak részletesen írásaikban. A dekonstrukció fő motivációja, nevezetesen a tisztelet „a másik” iránt, nagyon jól alkalmazható a teológiában, ugyanis a teológiai rendszerek hajlamosak arra, hogy elnyomják és kiszorítsák a Szentírás azon részeit, melyek megbontanák annak rendezettségét. A dekonstrukció evangéliumi változata viszont éppen az ilyen erőszakos elnyomás megszüntetésére törekszik, így segíthet a teológiai rendszerek tökéletesítésében.

A Szolgatárs honlapja:
szolgotars.hu